

Nazlı Gizem Çağlayan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.7.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adı Değişti ile Oldu

Adı değişti,
ile oldu zaman.
Ama hala devam ediyor,
Ritmini hiç bozmadan acıtmaya,
yaralı kalpleri.

Adı değişti,
hiçlik oldu, yokluğun.
Ama hala devam ediyor,
Yüreğimi dađlamaya,
Yaralarımı kanatmaya.

(01.07.2004/ Trabzon)

Nazlı Gizem ađlayan

Aksak Bir Yankı Var

Aksak bir yankı var
Birbiri ardına yamalanmış, sözler.
Nakaratı bitince sevgimizin
Tüm şarkılar dursun
Senin için.

(20.03.2004/ Trabzon

Nazlı Gizem Çağlayan

Anlamını Bilsen de

Anlamını bilsen de yaşamadan
Birşey ifade etmez ya
Bazı kelimeler
İşte sevda budur.

Olmazın olmadığı
Günlerin kayurduğu
Özlemin doğurduğu
Bir ateştir sevda

Anka'nın ağzında, zeytin dalı misali
Hayatın sunduğu,
En güzel armağandır sevda

(12.06.2005/ Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Ben Bir Gece Vakti Ölmek İstiyorum

Ben bir gece vakti ölmek istiyorum.
Ölüm kadar karanlık bir gecede ölmek,
Çok soğuk olsun istiyorum gece,
Ürpersin içim,
Senin gittiğin gün ürperdiği gibi,
O gün, evet o gün ölmüştüm ben belki de,
Acımı çıkarıp alayım derken,
Ruhumu teslim etmişim ellerine bilmeden.

(03.03.2003/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Benden Çok Mu Sevecek

Benden çok mu sevecek
O eller seni
Söyle yüreğinde ki çiçekler
Solmaz mı?
Güneşsiz buz tutar cennetin,
Kalbini yakmadıkça kalbim
Güneşi içsek ne fayda
Çiçekler solduktan sonra

(18.09.2004/ Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Bir Kelebek Konsa Belki

Hiç bu kadar kırılmamıştım,
Bir kelebek konsa belki,
Yükü hafifler yüreğimin,
Bir ağıt kopşa belki,
Üzülür yüreğin,
Ağlar için için, haykırır benim için
Ben ağladım,
Biraz da sen ağla
Elveda....
Gidemedim....
Yüreğin elimde kaldı,
Bırakmak bilmedi
Yakamı aşkın...
Sakin sevinme
Mutlu olduğun bir günde
Senin gibi
Sessizce geldiğim gibi
Giderim.....
Ama korkma
Sana elveda derim.

(20.11.2003/ Trabzon- Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Bir Yudum Sevgi

Tanrı yeryüzünü yarattığında:
Ne bir çiçek, ne de doğanın rengini aldığı bir tek yeşil varmış.
Gözlerin görebildiği sonsuz bir kuraklık,
Suya susamış bir Toprak Ana varmış.
Yeryüzü mutsuz, verimsiz, ne yapacağını bilmez bir haldeymiş.
Varlığının anlamını çözmeye çalışıyor ama,
Bir türlü adlandıramıyormuş..
Zamanın ne olduğunu bilmeden, uzun bir zaman geçirmiş.
Bu yalnızlık çekilir gibi değilmiş,
Bir düşünün yalnız insanın çaresizliğini, işte aynı o sancı gibiymiş..
Yalvarmış Tanrı'ya bir dost istemiş.
Yaradan, Toprak Ana'nın bu içten yakarışı karşısında,
Yağmuru yaratmış.
Yağmur, Toprak Ana'nın yüreğine
Öyle derinden işlemiş, O'nu öyle sevmiş ki,
Yağmur'a olan sevgisini göstermek için:
Bağrında sakladığı eşsiz güzellikte,
Rengarenk çiçeği O'nunla paylaşmak istemiş.
Yağmur bu armağan karşısında çok sevinmiş.
Zamanla dostlukları güçlenmiş,
Toprak Ana ile Yağmur bir bütün olmuşlar.
Ama artık Güneş'te varlığını göstermek istiyormuş,
Yağmur üzülse de, Güneş'e hak vermiş.
Uzun bir süre Yağmur, Toprak Ana'yı görmeye gelememiş..
Bunun üzerine Toprak Ana'nın bağrındaki
Çiçekler solmaya, kurumaya başlamış,
Her yaprak dökülüşünde üzüyor,
Gökyüzünden gelecek yalnızlığını, susuzluğunu
Giderecek olan dostu Yağmur'u bekler olmuş.
Yağmur, yeryüzüne döndüğünde bir de ne görsün?
Toprak Ana'nın üzerindeki
O güzelim renkler, o canlılık yok olmuş.
Yağmur kendini suçluyor, çok üzülyormuş.
Söz vermiş dostuna artık daha sık gelecekmiş.
Sözünde de durmuş,
Toprak Ana coşmuş; Yağmur çağlamış derken:
Dereler gölleri; Göller nehirleri;
Nehirler denizleri; denizler okyanusları oluşturmuş.
Yağmur geçtiği her yerde izlerini bırakmış.
Yeni yerler görmüş, yeni şeyler keşfetmiş.
Kendine geçiş yolları ararken, Toprak Ana ikiye ayrılmış:
Yol olmuş yollar büyüyüp vadi olmuş,
Vadiler çoğalmış, ovalar olmuş....
Aralarında hiç bitmeyecek bir sevgi oluşmuş.
Sevgilisi Yağmur gökyüzüne sığamamış
Çoğalmış, çağlamış deniz olmuş...
Toprak Ana'dan uzaklaşmış
Anlattıklarına göre koskoca bir maviymiş artık..
O'nu göremiyor ama sevgisini hep hissediyormuş.
Artık dünyada hayat başlamış,
Toprak Ana belki yarimi görürüm diye,
Kendini zorladıkça zorlamış,

Yükselmiş yükselmiş ve dağları oluşturmuş,
Dağ artık yalnızmış,
Kendini kuşların cıvıltılarıyla avutuyormuş,
Bir de eteklerindeki çiçeklerle..
Yine de akli hep sevdiğindeymiş.
Birgün alaca güzel bir kuş
Dağ'a, Deniz'den selam getirmiş,
Dağ buna çok sevinmiş,
Alaca kuş Deniz'in, Dağ'a bir de hediyesi olduğunu söylemiş,
Gagasınındaki tohumu dağın eteklerine bırakmış,
Ve zarifçe süzülerek oradan uzaklaşmış,
Dağ bu hediye ne olduğunu anlayamamış,
Ama yine de ona canı gibi bakıyormuş,
Dağ bir sabah uyandığında,
Korkudan ne yapacağını bilemez durumdaki ağaç fidesini görmüş.
Dağın yüreğini koca bir mutluluk kaplamış
Fidecik Dağ'ın koca yüreğini dolduruvermiş.
Dağ kısa bir zamanda Fideciği o kadar çok sevmiş ki,
Fideciğin beli incinmesin diye,rüzgara geçit vermez olmuş.
Fidecik de Heybetli Dağ'ı çok sevmiş,
O'nun anlattıklarını büyük bir merak ve heyecanla dinliyormuş.
Fidecik günden güne büyüyor güzelleşiyormuş,
Dağ, O'nun bu gelişimini hayretle karşılıyormuş,

Sonra insanoğlu gelmiş dünyaya,
Dağ pek güvenmemiş bu yeni varlıklara,
Ama zamanla alışmış,
İyi davranıyorlarmış Küçük Fide'ye,
Bu da Dağ için yeterliymiş zaten,
İnsanoğlu zamanla çoğalmış,
Küçük Fide'ye yeni arkadaşlar gelmiş,
Ama Küçük Fide yine de Heybetli Dağ'ı daha çok seviyormuş.

İnsanoğlu çoğaldıkça ihtiyaçları artmış,
Ellerindeki yetmemeye başlamış,
Doğumsuz olmuş,
Hatta bazen ihtiyaç duymadıkları halde,
Doğanın onlara bahsettiklerini fazla fazla kullanmaya başlamışlar
Dağ buna çok üzülüyormuş,
Bu varlıkların doğumsuzluğuna,
Ellerindekinin değerini anlamamalarına,
Hırsları uğruna herşeyi hiçe saymalarına şaşıyordu...

Heybetli Dağ birgün, Küçük Fide'nin feryatlarıyla uyandı,
Ne olduğunu anlamaya çalışırken,
Küçük Fide'nin çevresinde iki kişinin olduğunu,
Ve ellerinde daha önce hiç görmediği,
Fakat Küçük Fide'nin canını yaktığını belli olan bir nesneyle,
Küçük Fide'nin gövdesini, minik ruhundan ayırmaya çalışıyorlardı,
Küçük Fide'nin gitgide sesi kısılıyormuş,
Dağ ne yapacağını şaşırmış,
Bu dünyadaki tek varlığını korumalıymış, ama nasıl?

Dağ çok çabalamış sesini duyurmak için,uğraşmış
Ama nafîle Küçük Fide'nin sesi gelmiyormuş artık
Dağ içinde birşeylerin koptuğunu hissetmiş,
İlk ddefa bu kadar çok acı çekiyormuş,
Daha önce hiç hissetmediği bir duyguyla dolup taşmış,
Nefret ediyormuş insanoğlundan,
Küçük Fide'ye bakakalmış,bunun intikamını alacağını haykırmış,
Ağlamaya başlamış,
Dağ'ın gözyaşları, insanlar için sonun bir habercisiymiş,
Çünkü Dağ'ın gözyaşları, Fide'nin sevgisi kadar sıcak,
Fide'nin acısı kadar yakıcıymış.
Dağ o kadar çok ağlamış ki,
Çevrede yaşayan insanların barındıkları yerlere kadar ulaşmış gözyaşları,
Dağ farkında olmadan intikamını almış,
Gözyaşlarından dolayı binlerce insan ölmüş,
Kalanlar dağın çektiği acıyı çekmişler,
Ama Küçük Fide ne zaman aklına gelse,
Hemen ağlamaya başlıyormuş Dağ,
İnsanoğlu Dağ'a 'acımasız' anlamına gelen 'Vezüv' adını verdiler.
Ve ellerindeki değerini bilmemeye,
Sevginin ne olduğunu anlamamaya devam ettiler...

(27,12,04/TRABZON)

Nazlı Gizem Çağlayan

Bu Kadar Güzel Miydi?

Bu kadar güzel miydi çiçekler,doğa,güneş?
Neden şimdi anladım,şimdi gördüm
Bütün bu güzellikleri?
Yoksa hayatımdaki bir eksik miydi anlamama engel?
Gözlerinin yokluğu muydu eksik,
Alaz saçların mıydı?
İçim acıyor...
Yokluğun mu özletiyor seni,
Yoksa içimdeki özleme mi hasretim?
Bilmiyorum...

Nazlı Gizem Çağlayan

Bu Kadar Yalanı

Bu kadar yalanı,
kaldıramaz bu bünye.
Heleki yalan olan sevgiyse,
Kalbim bir emre aldandı,
Ama oda yalandı.
Sev dedi,
Sevdim yargılamadan
Kollarım hep onu aramış,
Bulur bulmaz kaybetmek,
Bana revaymış!

(19.05.2004/ Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Bu Son Güzüm

Bu son Güzüm,
Gitmeden evvel esen,
Son rüzgarım.
Neden bu kadar çok sevdirdin
Ve neden bu kadar çabuk
Vazgeçtin?
Bilemiyorum! ..
İçim üşüyor,
Dinlediğim şarkılar da,
Hüznün yüzü yakıyor kalbimi.
Her geçişin de yüzümden
Biraz daha büyüyor
Yüreğimde ki acın.....

(10.05.2003/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Cenaze Töreninde

Cenaze töreninde
Aşkımızın,
Son öpücüğü,
Rüzgar kondurdu
Dudaklarımıza
Sonkez dokundu
gözlerimiz birbirine
bir meltemdi
eşlik eden
ayrılığa

(20.03.2005/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Çocuk Yüzlüydü Mutluluğın

Çocuk yüzlüydü mutluluğın
Nerden geldi bu hüzün
Avucuma aldım
Gözyaşını
Göğsümün üstünde
çiçek açtı

Şevgimle yeniden canlandı
Ölmüş sevincin
Sevginle yeniden can buldu
Mutluluğum
Yitirmişken
O masum gülümsemeyi
Ve gözlerimdeki ışıltıyı....

(19.08.2003/Akçay)

Nazlı Gizem Çağlayan

Çocukluğum

Sayfa aralarına sığmayan çocukluğum,
Kelimelerle anlatılamayan mutluluğum,
Duvaklı gelin gibi göçüp giden hayatım,
Ardından kalan acı-tatlı anılarım,
Büyüdüğümü sandığım yıllarım
Ben hep çocuk kalmışım,
Anamın kucağına muhtaçmışım,
Babamın yardımına sarılmışım,
Yürümeye yeni başlamışım,
Büyüdüğümü sandığım yıllarım,
Ben hep çocuk kalmışım.

(06.09.03/TRABZON)

Nazlı Gizem Çağlayan

Demifitim ki Sana

Demifitim ki sana,
Gidersen git.
Benden de selam söyle,
Yokluđunu bile fark etmem
Hayata tam gaz devam, ama Şimdi;
Yürek suskun, hiç tepkisiz
Suyun içinde çözünür mü ruhum?
Başka dillere çevrilir mi hikayem?
Gönlüme dökülen nehir kurudu mu?
Damarlarımdan kan geçmez oldu.
Bana öyle geliyor ki,
Sen gideli
Sağlığım bir hayli bozuldu..

(10.05.2005/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Dokunur Musun Ruhuma

Dokunur musun ruhuma
O simsıcak ellerinle
Kapatır mısın yaralarımı
Küçük bir öpücükle
Gecelerime, gündüz ol gel
Korkutmasın karanlıklar..

Ateş olup yakıyor
Yüreğimi ellerin
Nefes olup doluyor içime
Simsıcak sesin,
Gitmesen....
Ellerimi tutsan,
Gözlerime baksan,
Sonra seviyorum desen,
Hiç bırakmasan.
Fırtınalar kopuyor artık,
Şu garip ruhumda,
Anaforlarımda boğuluyorum ben galiba.....

(26.06.2005/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Dört Mevsim Arasında

Ben yazla-kışı
Sen gözle-baharı
Severdin
Bir deęişik bu mevsim
Sanki yaz-kış arasımdayım
Göz ile bahar yok ki yanımda
Kalmışım tam ortasında
Mevsimler ayrılmış yarıya
Biz ayrıldık mı, senle yoksa?

(04.09.2002/ Ankara- Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Gökyüzünü Katlayıp Koydum cebime

Gökyüzünü katlayıp
Koydum cebime
Bir tek senin yıldızın
Kaldı geriye

Doğadaki renkleri
Koydum cebime
Bir tek senin rengin
Kaldı geriye

Gözlerimdeki şarkılar
Hep mutluluğu arzular
Seninle beraber
(15.05.2004/Trabzon- Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Gözlerimin Önüne Geliyor Yüzün

Gözlerimin önüne geliyor yüzün,
Son bir defa daha tenin, tenimde
Kokun sinmiş odama,
Yokluğun yatakta
Ellerim acı çekiyor seni hissetmiyor.

Yalnızlık bu kadar acıtmamıştı
Hiç güneş bu kadar solmamıştı
Korkular odamdan taşmamıştı
Sen gittin sessizlik
Yadigar oldu.

Şözler yokken,
Öyle boş ki şarkılar
Sen olmayınca buz tutar
Şehirdeki hayatlar
Ağlama sus, ağlama
Sonbahar soldu gözyaşlarında.

(11.09.2004/Trabzon- Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Gülen Bir Resim Kaldı Geriye

Gülen bir resim kaldı geriye,
Ne kahkahanı duyuyorum,
Ne de teninin sıcaklığını,
Buz gibi Ruhum,
Seni alıp götürən o dalga,
Aklımı, ruhumu, benliğimi de aldı götürdü sanki..
Nasıl bir acıdır bu Allahım..
Kim yakar bu ateşini içimde,
Okyanusları içsem, acır mı içi, dalgaların?
Geri verin öğlümü bana,
yıllarımı eksiltti bu hüzün.

(07.04.2004/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Hani Bitmezdi?

Dün gece yürüdüm
Sokaklar boyunca
Amaçsız,
Çaresiz,
Bizi düşündüm.
Aşkımızı,
Sevdamızı,
Alev alev,
Buram buram yanan,
Hani bitmezdi?
Ben biliyordum
günü gelecek
Sönecek (bitecek)
Yıldızlar(bu sevda)
Işığı kalacak ardından
Yaşlı ve sönük
Yıpranmış biraz
Solmuş.
Bütün gece düşündüm, durmadan
Anlayamadım neydi bitiren,
Bu büyük sevdayı

(27.09.2003/ Akçay- Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Hatıralar Birikti..

Hatıralar birikti,
Baş ucumda ki çöp kutusunda.
Beni ağlatan ne varsa,
Arkama bakmadan,
Beni heba eden, hiç bir şeye
Elveda demeden,
gidiyorum buralardan.

(09.07.2003 /Akçay)

Nazlı Gizem Çağlayan

Her Hüzünlü Şarkıda

Her hüzünlü şarkıda
Sonbahar vardı
Sen sonbahardın
Bulut olduğunda ağlardın
Tutamazdım seni (Tutamazdım ellerini)
Sen sonbahardın
Esip geçerdin benden
Sen giderdin
Ama geri gelirdin
Beni bırakıp gittin
Bu mevsim hiç gelmedin.

(02.09.2002/ Ankara- Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

İstanbul'da

Bir şiir ağlıyor
İstanbul'da,
Önce sevdanın türküsü
Sonra göz yaşları
İstanbul'un.
Dökülüyor yüreğime
O uçsuz bucaksız derinliğe
Sonra bir gül açıyor bak,
İstanbul'da.
Göz yaşları içinde
İstanbul ağlıyor.
İkimize önce sevdanın türküsü
Sonra göz yaşları
İstanbul'un.

(18.04.2003/ Trabzon-Şair tarafında bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

İstanbul Bomboş Artık

İstanbul bomboş artık,
Bir ben varım sokaklarında bu şehrin,
Bir ben yalnızım,
Bir İstanbul.

Gidenlerin ardından yastayız
Kız kulesi sessiz,
Tekneler sahipsiz,
Bir ben, bir İstanbul kimsesiz.

Sokaklarda ses yok,
Dalgalarda, küsmüş denize
Gecelerde yalnız, gündüzlerde
Bir ben sahipsiz,
Bir İstanbul bu hikayede.

(25.10.2002/Trabzon- Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Kelepçelendi Yüreğim

Kelepçelendi yüreğim,
Ağlıyorum.
Ağlıyorum, duyulmuyor çığlığım,
Akmıyor göz yaşlarım,
İçtiğim her yudum,
Yediğim her lokma
Eğer senden uzaktaysa,
Acı katıyor acıma...
Sokaklarda yürüyorum,
Nereye gittiğimi,
Ne yaptığımı bilmeden,
Yürüyorum.....
Belki bir uçurumun kenarında,
Belki bir sahil yolunda,
Ama senden uzakta
Benliğimi kaybetmişcesine
Yürüyorum ve ağlıyorum.....

(28.10.2003/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Kıskanç Mevsimler

Senden evvel dört mevsim vardı
Sonra sen çıktın karşıma
Yaz eritti karlarımı
Yeşertti ağaçlarımı
Aştı baharlarımı
Üç mevsim kışkandı,
Bir tek yaz kaldı.
Leylakların kokusu sardı
Sevgisizlik mazide kaldı

(13.05.2002/ Trabzon- Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Kirpiklerime Takıldın

Kirpiklerime takıldın düşmüyorsun
Buzdan heykelsin
Birazcık gülmüyorsun.
Ne hale geldin,
Sen de bilmiyorsun
Böyle yaşanmaz
İnan yaşamıyorsun.

Aç gözlerini,
Acı veren kahrolsun
Yanı başında sevenin
Görmüyorsun
İkimizi de delice üzüyorsun
Bekleme onu
Boş yere düşlüyorsun
Bu kalpleri boşu boşuna kırıyorsun

(03.04.2003/Trabzon - Ayfer-N.Gizem Çağlayan/Bestelendi)

Nazlı Gizem Çağlayan

Leylak Rengi ve Mavi

Şarkılarda herşey mümkündür
Aşkta bir şarkıdır
Her aşkın ve şarkının
Bir rengi vardır.
Bizim aşkımız
Leylak rengi ve Mavi
Özlemimiz deli
Sevgimizin seli
Yıkar geçer herşeyi
Hayatta herşey mümkündür
Aşkta hayatın parçası

(04.09.2002/ Ankara- Şair tarafında bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Martılar Özgürdür Teninde

Martılar özgürdür teninde,
Karagözlü denizim,
Gökyüzünün rengi vuruyor gözlerine,
Hırsını kayalardan alıyor dalgaların
Kim incitti seni, küskün yüzün
Yakamozlar değmesede tenine,
Gökyüzünde ki tüm renkler,
senin emrinde.

(09.01.2004/ Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Nafile

Nafile gece küsmüşken, sabaha
Güneşi istemek nafile,
Yaşamdan kopmuşken bir kere
Yaşamak istemek nafile

Söylediklerim yalnızdır aslında
Sakın aldanma bu yalanlara
Keyfini çıkart bu güzel dünyanın
Gözünden bir damla yaş akmasın

Aldanma bu yalan sözlere
Sakın aldırma seni üzenlere
Keyfini çıkart bu güzel dünyanın
Gözünden bir damla yaş akmasın
Onlar nafile uğraşmasın.....

(10.06.2003/Trabzon-Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Ne Kadar Yalan Varsa

Ne kadar yalan varsa
Can versin ellerinde
Benimle birlikte.
Yıldızlar sönecekse
Sönsün.
Gözlerin aydınlatır,
Zifiri karanlık geceleri
Aşk varsa eğer,
Yeşerecekse ruhumda
Çiçekleri sen ol
Hiç bir zaman solmayacak olan
Sevgiye hasret bu canda

(05.05.2005/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Nur Düşse.....

Nur düşse şu garip yüreğe
Çırpınmayı bırakıp gitse ölüme
Şolsa tüm çiçekler birden bire
Tüm yaşamları solduruyorum yine
Elimi neye atsam kurutuyorum
Kendimi sulara vuruyorum
Temizlese de ruhumu
İçimde ki çığlık sussa diyorum.

(27.06.2004/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Özlemim

Etrafında kör düğüm
O sır dolu gülüşün
Saf kalbimde taht yerin
Gel de bitsin özlemim

Yanan benim demeysin
Bu sevgiyi görmezsin
Hiçte sevdim demeysin
Nazın bitsin özlemim

Geldim, sana mecburum
Seninle var soluğum
Ellerinden bir yudum
Sevgi içsem özlemim.

(Ayfer Çağlayan- Nazlı için/ 01.03.1988-Bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Sana Olan Sevgim

Sana olan sevgim,
Bilindik bir şarkının
Notalarında gizli.
Kimi zaman mühürlenmiş,
Bir mektup zarfına
Sığdırmayı biliyorum aşkı,
Ama ben taşıyamıyorum ağırlığını.

(26.05.2004/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Sanki Mil Çektiler

Sanki mil çektiler
Gönlümün gözlerine,
Görmez oldu başka renk,
Başka ten.
Halbuki ebruliydi düşlerim,
Sevgilerim.
Acı yoktu,
Sitem yoktu,
Yalanla bağdaştı adın,
Sevgin gibi.
İçimden kopardığın ümitler,
Yaşamadı soldu birer birer.
Sendin bir süre,
Sokaktaki her adam.
Sanaydi ağlatan bütün şarkılar.
Bunu bir sen anlayamadın.....

(09.05.2004/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Selamım Olsun Sevdalılara

Yakamozlara sordum seni
Durgunluğun ışığında
Döndüm birtanem sana
Olmadı yapamadım.
Tanımsız yaşama
Bilinmeyen yalnızlığa
Tükenmiş birkaç satıra
Gözümdeki yaşlara
Yasak kurallara
Ebedi tüm şarkılara
Selam olsun sevdalılara

(13.10.2002/ Trabzon - Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Sen Gelince Aklıma

Sen gelince aklıma
Uçuşuyor kelebekler odamda
SEN seviyorum dersin bana
Benim olur bu koca dünya
Bir gel desen yüreğimin kıyısına
Bir an beklemem gelirim yanına
SENİ seviyorum dersem inanırmısın
Beni sar desem sararmısın
Üşüyorum desem, sensiz diyarlarda
Beni kollarına alırmısın.

(23.04.2004/ Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Seni Seviyorum

'Seni Seviyorum! '
Nasıl bir kelimedir ki bu,
İnsanı allak bullak eden bir anda,
Nasıl bir histir ki bu,
Beni bana unutturan,
Varlığımı, yokluğumu sen kılan bir anda
AH! !!!
O yüzünde ki, bağışlamasız hüzün
Bende istemezdim bırakıp gitmeyi,
Ben de isterdim ölümüne sürsün bu sevgi.....

(27.10.2003/ Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Seni Yazdım Yüreğime

Seni yazdım yüreğime,
Akıp giden gecelere,
Aşkın kavurdu içimi,
Nehir gözlü yarım benim.

Bir katre düřtü toprađa,
Ağlamaklı bulutlardan,
Bana seni hatırlatan
Nehir gözlü yarım benim.

Yoruldum seni sormaktan
Gecelere, gündüzlere
Yazdım seni şarkılara
Nehir gözlü yarım benim.

(17.09.2002/ Trabzon - Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Seninle Paylaştığımız

Seninle paylaştığımız,
Bir nefes,
Bir yudum su.
Yanın da
Biraz sevdamız
Bizim hayatımız bu
Boğuluyorum sonsuz sayfalarda
Kalınmıyor ki,
Bu ayazda.
Yaşanmıyor ki,
Gri-siyahlarda
Renkler tükenmişken,
Sevdalar bitmişken.....
Nefesde biter, Su da.....

28.10.2004/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Sensiz

Sensiz ne gece, ne gündüz
Sensiz ne kışlar, ne yazlar
Sensiz ne aşklar,
Ne yaşlar tükettim
Çaresiz
Sonbahar kokusu sardı
Bırakta solmasın çiçekler
Solmasın güller
Gülsün yine güneş
Geri gel
Özledim seni

(07.10.2003/ Akçay- Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Sensiz Olmaz

Ne kadar yalan varsa
Can versin ellerinde benle birlikte,
Yıldızlar sönecekse sönsün,
Gözlerin aydınlatır geceleri,
Aşk varsa eğer yeşerecekse ruhumda,
Çiçekleri sen ol,
Hiçbir zaman solmayacak olan.

Nazlı Gizem Çağlayan

Serserinin Aşkı

Buranın kuytu sokaklarında
Her adım yankılanırdı, duvarlarında.
Bir tokat misali sessizlik
Ağlatırdı, eski kaldırımları.

Bu kuytu sokakta yürüdüm yapayalnız
İlk cigara burada kesti nefesimi
Seni gördü burada seni
Güzel gözlerin, herkesin baktığı gibi baktı bana
Serseri dercesine....

En çok da,
Bu sokağın soğuk duvarlarında
adın yankılandı,
Sırılsıklam sarhoşken
Adını haykırdım.
Bu sokakta ben vardım,
içimde sen.

Gittiğin gün bu sokaktan,
Gece - Gündüz değişti,
Yaşam haram,
Ölüm sevinçti,
Senden bir bakış,
Sevdamdan bir damla yaş,
Bu sokaktan bana kalan geriye.

(20.12.2002/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Silik Bir Hayat

Silik bir hayat senin ki,
Herkesten daha renksiz, daha isteksiz.
Yazıp çöpe attığın,
Ayrılık mektuplarından başka,
Yaşanmışlık yok hayatında, anlatılmaya değer.
Sıradan bir insanın hikayesinde bile,
yerini alamayacak kadar siliksin.
Hani belki güneş değse ellerine,
Ellerinden kalbine kadar olan yolu,
Kat etmek istese sıcaklığı,
Ama hayır....
Kalbine giden tüm yollar kapalı,
Hem açık olsa da....
İçin donmuş senin.
Güneş bile eritemiyor buzlarını.

(06.03.2003/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Son Yağmuru Yağdı

Son yağmuru yağdı
Mevsimimizin
Yaş topraklar kurudu
Gök maviye kavuştu
Ben hala yalnız,
Sensiz ve çaresiz (Mevsimsiz)

Çiçekler açar mı yokluğun da burada
Yıldızlar parlar mı,
Sensiz bu boşlukta?
Tenin de bensiz oynaşırken kışlar, hazanlar
Mutluluğun göklerde
Özgürce dolaşır mı?
Bir martı misali.

Nazlı Gizem Çağlayan

Sulu Őir

Sırılsıklam bir yağmurdu;
Islak kifayetsiz sözlerdi,
Yağmurda uçamayan kelebekler gibi
Tutsaktı efendisi sulara.
Akıl dinlemez azgın nehir,
Önüne geleni devirir.
Hiç aldırılmaz denilene,
Bu ne sulu bir Őir böyle...

(23.01.03/ AKÇAY)

Nazlı Gizem Çağlayan

Tanımiyordum Ben....

Tanımiyordum ben bu kederleri,
Yabancıydı göz yaşları,
Güneş uyanırdı içimde,
Martılar süzülürdü yüreğimde,
Yıldızlar daha parlaktı,
Şimdiyse solgun ışıklar kaldı
Çocukluğumdan geriye..

(12.03.2005/ Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Telefonlar Sustu

Telefonlar sustu
Şarkılar artık teselli vermiyor.
Yalnızlık vuruyor pencereme hergün
Geceler daha soğuk,
Daha siyah sensiz
Sana söylüyorum duyuyormusun?
Duyuyormusun desem de
Sesin yok,
Yüzün yok,
Kokun yok.,
Sevdiğini söyleyen de
Gören yok,
Bilen yok,
Duyan yok.
Resimler soldu
Şarkımız radyoda hiç çalmıyor
Yıllar geçti üstünden ayrılığın
Geceler yine soğuk,
Yine siyah sensiz
Sensiz yaşanmıyor...

(07.04.2005/ Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Tükeniyor Zaman

Gözyaşları gibi tükeniyor zaman,
Yalancı yüzüyle gülümsüyor bazen,
Yaklaşıp gerçeği görene kadar,
Bir de bakmışsın ki,
Doğmamak üzere batmış güneş,
Artık hasretsindir güne,
Işınları yüreğini bir bıçak misali kesip bir kenara da atsa,
Yine filizlenir, çiçek açar diye beklemeye razısın.
Belki de sonun olacaktır bu bekleyiş
Amacı uğruna yitip,giden
Son çiçeksin yapay güzellikler içinde

(11.02.2002/TRABZON)

Nazlı Gizem Çağlayan

Tükettiniz

Tükettiniz artık
Mavileri, yeşilleri
Akıttı artık son damlaları
Gözlerimiz
Bir avuç
Deniz mavisiydi
Bize miras kalan
Onu da aldınız elimizden
Hiç acımadan

13.02.2005/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Uyanma Vakti

Saplıyorlar zehirli sözlerini,
Birliğimize, yeminimize,
Bilmiyorlar gücünü, kudretini Türklüğün,
Damarlarımızda hala asil kan mevcut inadına,
Zincirleri boğazımıza dolayan çılgına,

Diyorlar ki şeytanmış,
Bayrağımdaki ayla-yıldız,
Görüyorum ki aynaya çok bakmışsınız.

Ne kanlar döktük,
Sevgimizle işledik
Nakış nakış toprağı,
Su değil; kan verdik,
Toprak altında ki çiçeklere.
Şimdi gelmiş, kirli elleriyle asılıyorlar,
Yaşanmış onca beyazlığı karartıyorlar,
Ey! Türk istikbalinin evladı,
Damarlarından hala kudret akıyor,
Uyan bu gaflet uykusundan da gör şu zincirleri...

(07.07.05/TRABZON)

Nazlı Gizem Çağlayan

Yakamoz Dediler Adına

Ay, gümüşi ışığıyla aşkı çepeçevre sarıp,
Denize bıraktı ruhunu,
"Bilmezdim içimde bu kadar yıldız parladığın
Tenim sana değmeden"dedi kendi kendine.
Yakamoz dediler adına,
Ay, denize aşıkta.
Ay,eğildi denize,
Ama o kadar, öpemedi gerdanından
Ve öldü,
Gece öldü.
Yakamoz dediler adına,
Ay,denize aşıkta...

(03.07.05/TRABZON)

Nazlı Gizem Çağlayan

Yas Tutan Nağmeler

Yas tutan nağmeler vardı önce
Sonra sözler eklendi,
Ağlamaklı nağmelere,
Hüzün makamıydı gece
Hilal vurdu pencereye,
Bir ezgi var kulağımda,
Sessizliğin,
Sensizliğin yankısı,
Ağlamıyorum aslında,
Sen bana bakma,
Yalnızca, gözüme hatıralardan bir demet kaçtı.....

(21.11.2002/ Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan

Yeniden

Sabahtan kalktım,
Yeni güne başladım,
Yaz farklı mevsim
Mutlulukla oynadım
Dans etmeye başladım
Son rüzgarla
Işıksız sabahlardan
Çiçeksiz baharlardan
Kurtuldum (Yalnızlıklardan)
Kim düşünürdü ki birgün bitecek
Anlamsız savaşmalar
Sonuçsuz kavgalar
Ve yalnızlıklar.
Tükendi artık, tükendi artık
Gözyaşları, zamanla kurudu
Ve bitti.... yalanlar zamanında
Acıttı ve bitti

(24.09.2003/ Akçay- Şair tarafından bestelenmiştir.)

Nazlı Gizem Çağlayan

Yıldızlar mı! ...

Yıldızlar mı! ...
Gözlerinden parlayıp akan,
Yanaklarına.
Bensiz,
Kırlar düşmüş
O güzel saçlarına

(05.05.2005/Trabzon)

Nazlı Gizem Çağlayan